

ԱՆՃՈՒՆ Է ԱՅՍ ՓՐԸ

Անհուն է այս օրն ինձ հաճար,
Ա՛հ, լինէր գինի ու հաշի՛շ ...
Ի գուր է քո սէրը, անյարմար,
Տենչերը հին են, անհաշի՛ւ ...

Մի՛ տխրիլ, կ'անցնի քո սէրը,
Կ'ուզէի քեզ սիրել, բայց աւա՛ղ,
Ձեռ կարող դու խաղալ իմ դերը...
Թո՛ղ ինձ իմ ցաւի հետ խաղաղ :

ԿԱՐՈՏ

ԱՄԱՅՈՒԹԵԱՆ ՄԷՋ ...

Ամայութեան մէջ փողոցի՝
Անցնում են լուռ երկու ըստուեր... —
Ձէ խօսում մին՝ որ չը խոցի
Միւսի խոնարհ սիրտը աւեր ...:

Ձերդ յգիներ մունջ ու մուրար,
Ուրուականներ մեռած սիրտի ... —
Տանջում է մին՝ ու պիտի լայ,
Կը մոռնայ միւսն մինչ երեկոյ ...:

Ձէ խօսում մին՝ որ չը խոցի
Միւսի խոնարհ սիրտը աւեր ...
Ամայութեան մէջ փողոցի՝
Անցնում են լուռ երկու ըստուեր...:

Ահա արծաթ շողի կածան,
Ինձ կը տանի այն հեռաւոր
Դաշտն ուր ծաղկում է ծիածան,
Ուր ծաղիկներն են քեւաւոր ...:

Ուր աղամանդն արեգակի՝
Ցօղ է միայն երկնի բիւրեղ,
Հովն հեռաւոր զօղանջ զանգի,
Արձագանքի ծիծաղն անեղ ...:

Ուր սերն երանգ է բուրաւտ,
Եւ երազանք, չըվէժ լոյսի,
Հոգին յաւտ հոսող մի գետ՝
Ափին ծաղկած ծառը յայսի:

Քայց չըբացաւ շողի կածան,
Հետու ամպին քողեց կարօտ ...
Քո յիշատակն էր ծիածանն,
Որ ինձ փայլեց այս առաւօտ:

Յ. ԿՈՍՏԱՆԴԻՆԱՆ